

РЕШЕНИЕ

№ 771

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10669** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, чрез гл. юрисконсулт С., срещу решение без номер от 26.08.2022 г., постановено по НАХД № 13599/2018 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 98-ми състав. С оспореното решение е отменено наказателно постановление (НП) № НП 27-257/02.02.2018 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, с което на П. И. Б., на основание чл. 229, ал. 1 във връзка с чл. 235 (редакция към датата на извършване на нарушението) от Закона за здравето, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 3 от същия закон.

Решението се обжалва като неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Излагат се подробни съображения в жалбата. Иска се отмяна на оспореното решение и постановяване на ново, с което да се потвърди НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител. В депозирана по делото

молба процесуалният му представител заявява, че не възразява по хода на делото, поддържа касационната жалба, не прави доказателствени искания и изразява становище по същество. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Ответникът – П. И. Б., редовно уведомен, чрез адв. Д., оспорва жалбата. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски, съобразно представен списък на разноските.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Процесното НП е отменено от районния съд с мотив за изтекла абсолютна погасителна давност.

Препращащата норма на чл. 11 ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото в този закон не се предвижда друго. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство – чл. 34 ЗАНН урежда сроковете за започване на административнонаказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на акт за установяване на административно нарушение, а чл. 82 ЗАНН – давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно, в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл. 11 ЗАНН.

За давността съдът е длъжен да следи служебно, като в глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложено наказание“, чл. 79, ал. 1, т. 2 предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената от закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години в случаите извън хипотезите по т. т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст. В конкретния случай административнонаказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В цитираната разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора тригодишния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, а именно – четири години и половина. Съгласно правилата за изчисляване на срокове, разписани в чл. 183 НПК, в случая абсолютната погасителна давност започва да тече от 22.04.2017 г. /датата на

извършване на нарушението/ и изтича на 22.10.2021 г., предвид което СРС е бил длъжен да се съобрази с нея, което е и направил в постановеното решение.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника по касация следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 360 лева съобразно приложения списък на разноските. Възражението за прекомерност е неоснователно, тъй като съдът намира, че претендираното възнаграждение за адвокат е съответно на чл. 18, ал. 2 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в приложимата редакция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 26.08.2022 г. на СРС, Наказателно отделение, 98-ми състав, по НАХД № 13599/2018 г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински одит“ да заплати на П. И. Б. сумата в размер на 360 /триста и шестдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.